

ISTORIA - ORICARE AR FI EA

de Leonard Oprea

Istoria - fie document în piatră, lemn, metal sau pe hîrtie; sau, fie ea document prin muzica, ori cuvînt, arte plastice sau film – pentru fiecare dintre noi, eu cred că istoria nu exista decît prin amintirea/re-trăirea/ *personală* a uneia sau mai multe întîmplări sau, evenimente trăite odată *personal*.

Golită de fiorul emoțional și de visarea intrinsecă re-trăirii *personale* - în faptele sale, nu rareori parcă absurd repetate, pînă la urmă pentru oricine istoria nu devine decît o nesfîrșit-ciclică, sinistră memorie din piatră, metal, hîrtie etc.

Practic, în acest caz de mai sus, 'groapa de gunoi a istoriei' este istoria însăși. Și, în cazul acesta, omul care studiază istoria ca individ golit de dedublarea prin amintirea și re-trăirea *personală*, implicit și *lipsit de statutul de martor conștient auto-implicat*, acela va fi doar individul care - va înțelege și va practica studiul istoriei așa...ca o gimnastică de tip body-building. Nimic mai mult.

În consecință, pentru cel care practică astfel (body-building) studiul istoriei, în ale sale comentarii și concluzii, obiectivitatea sa utilizează inevitabil și decisiv ca principale instrumente *doar* un steril calendar (cifre, zile, luni, ani) și statistici de cimitir, sentințe și pacte politice, măsurători antropologice, analize și datări fizice, chimice, radioactive, arhive și modele computerizate etc. etc. etc. ... Brrr !

Pentru mine, *istoria – oricare ar fi ea - nu poate fi decît o istorie eminentamente individuală*. Cel puțin fiindcă, orice act istoric în concluzia sa finală creează inexorabil o morală și apoi o atitudine ce se naște, firesc, din această morală.

Pentru mine, istoricul care nu înțelege și nu practică istoria ca artă dincolo de știința seacă și filosofiiile sterile, mai presus de politică și ideologiile malefice, deci istoria ca artă *homo res sacra homini* – acela este doar un tăietor de mazăre felii. Poate harnic, poate abil, poate chiar talentat – însă, doar și numai un tăietor de mazăre felii.

“...senin de august;

veverița albă sub

stejar - visează...”

(Din volumul “Theophil Magus – Confesiuni/ 2004-2006”)